

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **A. K.**, bytem Ch., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 8.1.2014 proti rozhodnutí žalované ze dne 8.11.2013 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou ze dne 8.1.2014 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 8.11.2013 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, neboť dle jeho názoru bylo vydáno na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu, jelikož jeho zdravotní stav je dlouhodobě stejný, mírně se zhoršuje s věkem a je tedy zřejmé, že jeho pracovní schopnost stále klesá a není možné, aby se zvýšila; v současné době nevidí na pravé oko a levé není schopné normálního vidění, musí používat brýlové korekce z důvodu zhoršeného zraku, po opakovaných operacích strabismu má dvojité vidění, proto není možné posouzení dle kapitoly VII položky 4a vyhlášky 359/2009; závěrem navrhl zrušení napadeného rozhodnutí ze dne 8.11.2013 a vrácení věci žalované, aby o jeho žádosti znovu rozhodla. (K žalobě připojil i kopii napadeného rozhodnutí.)

Napadeným rozhodnutím č.j. X ze dne 8.11.2013 žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 17.9.2013, jímž mu byl od 20.10.2013 odňat invalidní důchod dle § 56 odst. 1 písm. a) a § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém

pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Cheb ze dne 2.9.2013 již není invalidní, jelikož jeho pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 25%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 8.11.2013 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě ze dne 29.10.2013 bylo lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který neomezuje fyzické schopnosti v takovém rozsahu, aby měly podstatný vliv na pokles pracovní schopnosti, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VII., položce 4a) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb. (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která byla pro další zdravotní postižení navýšena v souladu s § 3 odst. 1 citované vyhlášky o dalších 5%, takže činí celkem 25%, nikoli potřebných minimálně 35%, proto nebylo možno námitkám vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Cheb vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 2.9.2013 soud zjistil, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 25%, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VII., položce 4a) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity (dále jen **vyhláška**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 25% (vzhledem k obezitě navýšeno o 5%), která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna; den zániku invalidity: 19.8.2013 (bez odůvodnění). Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 29.10.2013 vyplývá, že žalobce nebyl nadále uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 25%, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VII., položce 4a) přílohy vyhlášky, pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu byla podle § 3 odst. 1 vyhlášky zvýšena o 5%, celkově tedy činí 25%; datum zániku invalidity: 19.8.2013 (také bez odůvodnění).

Žalovaná ve svém vyjádření dne 7.2.2014 navrhla k důkazu posudek Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a dojde-li ke změně v posouzení zdravotního stavu, ve věci znovu rozhodne, jinak navrhuje zamítnutí žaloby. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 8.11.2013 bylo žalobci doručeno dne 15.11.2013.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 7.4.2014 posudek, když jednání byl přítomen i žalobce za účasti odborného

lékaře z oboru oftalmologie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona, protože nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobce dle kapitoly VII., položky 4a) přílohy vyhlášky, pro něž je stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 20%, která ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky nebyla změněna, jelikož další zdravotní postižení (hypertenze I. st. a obezita) jsou dosud bez prokázaných komplikací a na míru poklesu pracovní schopnosti nemají významný dopad; *datum zániku invalidity bylo stanoveno dnem jednání OSSZ, tj. 2.9.2013.* Komise konstatovala, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti žalobce je postižení zraku, a to těžká tupozezrakost pravého oka, prakticky se jedná o monokulus, hypermetropii bilat., anisometropii a strabismus divergens pravého oka po operaci v dětství, levé oko je s brýlemi plně funkční (*žalobce řídí auto*); komise také vysvětlila, proč nelze postižení hodnotit dle položky 6d) uvedené kapitoly přílohy vyhlášky a dále uvedla, že míra poklesu pracovní schopnosti stanovená OSSZ dne 9.9.2010 a předtím dne 18.9.2009 na horní hranici proc. rozpětí 25-35% se jeví PK MPSV nadhodnocenou, max. bylo možné hodnotit dle položky 6c) – jednostranné poškození funkce oka – míra poklesu 15-20%. Dle komise žalobce není schopen pracovního zařazení ve zvýšeném riziku úrazu vidoucího oka, je schopen vykonávat zaměstnání, pro které získal kvalifikaci bez omezení v plném pracovním úvazku; také bylo uvedeno, že stav stran zrakového postižení je trvalý a léčbou neovlivnitelný a byl prokázán i v roce 2009 a 2010, posudkově však byla míra poklesu pracovní schopnosti dle PK MPSV nadhodnocena.

Žalobce před dožádaným Okresním soudem v Chebu dne 16.5.2014 setrval na podané žalobě a vyjádřil nesouhlas s posudkem, protože mu zdravotní postižení znemožňuje vykonávat jiné lépe placené pracovní pozice a dle něho je pracovní schopnost snížena o 40%; uvedl také, že se osobně dostaví k jednání procesního soudu.

K žádosti soudu PK MPSV *doplnila svůj posudek dne 11.6.2014* a závěrem uvedla, že setrvává na svém posudku ze dne 7.4.2014, jelikož žalobce nedoložil žádné nové skutečnosti, které by již PK MPSV neměla při svém jednání k dispozici; jedná se o praktickou slepotu pravého oka, avšak levé oko je s korekcí plně funkční, což dokazuje i schopnost řídit motorové vozidlo; zaměstnání kuchaře, v němž pracuje od vyučení, je schopen vykonávat v plném rozsahu a navíc je schopen se i rekvalifikovat pro rozšíření výběru zaměstnání nebo si kvalifikaci i zvýšit. (*Stejnopis posudku i jeho doplnění byl doručen žalobci i žalované.*)

U ústního jednání u zdejšího soudu dne 9.7.2014 žalobce setrval na podané žalobě a zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na závěr posudku PK MPSV včetně doplnění, když žalobce neprokázal, že by byl nadále invalidní v prvním stupni.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) *Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*

c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (*dle § 4 citované vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů*). Podmínky pro toto zvýšení PK MPSV nebyly shledány, jak uvedeno shora.

Žalobce se podanou žalobou z důvodů v ní uvedených domáhá ponechání nároku na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, který mu byl odňat. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se od 1.1.2010 považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb.). Subjektivní pocit žalobce o tom, že by mu měla být ponechána invalidita prvního stupně pro jím popsané zdravotní potíže, ale nemůže být důvodem pro ponechání požadované invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze pojištěnci přiznat pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Důkazní břemeno spočívá na žalobci, nikoli na žalované, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje žalobce zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů a ty jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři či PK MPSV, kteří jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců.

Soud ještě připomíná, že podle § 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění, soudní řád správní (dále jen *s.ř.s.*), při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 8.11.2013*. Pokud u žalobce dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity prvního až třetího stupně v novém správním řízení (*nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři*). Přiznání invalidity však není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání s ohledem na stávající zdravotní stav apod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 8.11.2013 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 7.4.2014 doplněného dne 11.6.2014, který byl vypracován na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, protože komise pro jeho posouzení měla dostatek

odborných lékařských nálezů z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 17.9.2013, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, hodnotili jeho zdravotní stav zcela shodně, když míra poklesu pracovní schopnosti byla stanovena 25%, na rozdíl od PK MPSV, která přiznala míru poklesu pouze 20%, což však nedosahuje potřebných nejméně 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobce nebyl nadále uznán invalidní pro invaliditu prvního stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí, jelikož k zániku invalidity došlo jednáním na OSSZ dne 2.9.2013. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru oftalmologie po zhodnocení veškeré předložené i vyžádané zdravotnické dokumentace žalobce a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz; komise také vyjádřila, že přiznání míry poklesu pracovní schopnosti ve výši 35% dne 18.9.2009 a 9.9.2010 u OSSZ Cheb invalidity považuje za nadhodnocené s ohledem na jednostranné poškození funkce oka, neboť se nejedná o postižení trvale poškozující funkci obou očí (*kapitola VII., položka 6d*).

Žalobce neprokázal, že je nadále invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť i dle stěžejního důkazu, jímž je v tomto řízení posudek PK MPSV, není nadále invalidní, jelikož míra poklesu pracovní schopnosti nedosáhla nezbytných minimálně 35%, přičemž změna data zániku invalidity z 19.8. na 2.9.2013 je zcela bez jakéhokoli vlivu v této věci, protože žalobci byl invalidní důchod odňat až od 20.10.2013, tedy po datu 2.9.2013. Řídí-li žalobce motorové vozidlo, není jeho zrakové postižení tak závažné, jak líčil, protože při jím udávaném dvojitém vidění na druhém oku by byl velmi nebezpečným účastníkem silničního provozu pro všechny ostatní a nemožnost s ohledem na zdravotní stav získat lepší zaměstnání není zákonným důvodem pro přiznání či ponechání invalidity.

Ze shora uvedených důvodů proto soud *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s., ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (výrok I. rozsudku). Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 8.11.2013 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu, neboť žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro ponechání invalidity prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami žalobce proti rozhodnutí ze dne 17.9.2013.*

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 9. července 2014

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně